

L'ENTREVISTA

Eduard Sancho

DIRECTOR D'IDIOMES PONS, EDITOR DEL DICIONARI 'NO FOTIS'

PLAÇA MAJOR

“No ens esperàvem una segona edició tan aviat”

La diferència la marca l'origen?

Germà Capdevila

Quin és l'èxit d'aquest petit diccionari *No Fotis!*, que en pocs mesos ja va per la segona edició?

La veritat és que ens ha sorprès a tots. No esperàvem una resposta tan bona, perquè era la nostra primera incursió en la llengua catalana. Som part d'un grup editorial internacional alemany, especialitzat en llibres d'idiomes, i la nostra divisió es dedica específicament als llibres per a l'aprenentatge del castellà per a estrangers, amb presència a escala mundial. No sabíem quina seria la resposta del mercat a un producte en català, perquè no teníem cap precedent per comparar.

Ja era hora que féssiu alguna cosa en català, doncs.

Ens feia molta il·lusió, precisament perquè la seu de la nostra divisió és a Barcelona. I vam fer una aposta arriscada, fent un diccionari no convencional, diferent als que es poden trobar en escoles i biblioteques. Ha estat un gran èxit i ja estem distribuint la segona edició.

Què té de diferent el *No Fotis!*?

És un recull dels mots que no s'aprenen a les acadèmies. L'argot, els neologismes, el llenguatge del carrer. Si un estranger vol saber què vol dir “anar de guais” o “fotre el camp”, ho trobarà al nostre diccionari.

No deu ser fàcil fer un diccionari així amb una llengua amb tantes variants dialectals com el català, oi?

Ha estat un procés molt llarg i difícil, amb consultes amb lingüistes i acadèmics, però també amb adolescents i joves. Hem optat per la variant estàndard del català, però en ocasions expliquem mots del mallorquí o del valencià i aclarim que són d'aquestes variants del català.

Com s'ho van prendre en el món de l'ensenyament?

La veritat és que molt bé, perquè el producte està molt ben fet, d'una manera molt professional, tot bolcant l'experiència de dècades de la nostra editorial en la publicació de llibres d'idiomes i diccionaris. A més a més, el *No fotis!* és un producte dedicat al gran públic, no només per a l'ensenyament. És un regal molt divertit per menys de 10 euros per a qualsevol amic, sigui català o sigui estranger.

El disseny també es va fer a Barcelona o heu adaptat alguna cosa de la seu central?

Tot el producte ha estat concebut i elaborat a Barcelona, en la seva totalitat. El

Eduard Sancho, a la seu d'Idiomes Pons, a Barcelona. ■ M.A. RIBAS

La primera incursió en la llengua catalana de l'editorial de llibres d'idiomes Pons, sota el guiatge del cassanenc Eduard Sancho, ha estat un gran èxit de vendes, i ja va per la segona edició. El diccionari anglès-català i català-anglès 'No fotis!' és un recull de neologismes i vocabulari de carrer que no s'aprèn en escoles ni acadèmies.

disseny també. L'hem cuidat molt, perquè és molt important per a la qualitat del producte final. Crec que el resultat és molt bo, com ho demostra el premi de disseny Laus en la categoria de millor llibre que vam obtenir.

Què van dir a la central a Alemanya de l'èxit del *No fotis!*?

Per descomptat que estan molt contents, i ja s'està treballant en una adaptació del concepte per al Brasil, França i, probablement, Polònia.

No heu pensat a fer una versió per a mòbils, que ara està tan de moda?

És clar que sí. La nostra editorial no és només en paper. Tenim molts productes per a l'ensenyament d'idiomes en diferents suports, com ara audiollibres i cursos en CD i mp3. Hem publicat aplicacions d'Iphone per a alguns dels nostres diccionaris d'argot, i no descartem fer una aplicació similar del *No fotis!* ■

Jordi Gené

Darrerament estem veiem com s'estan utilitzant els nouvinguts com a arma electoral, usant un discurs fals, i malintencionat, en el qual s'acusa de tots els mals certes persones pel simple fet de ser d'altres llocs del món, identificant immigrant amb incivisme, il·legalitat, delinqüència.

I si el causant d'aquests actes tan malignes és una persona nascuda aquí? Als anys 60 i 70, ¿no hi havia problemes socials degut a la mala gestió del fet migratori (barraquisme, marginalitat, explotació)? No es pot caure en el parany d'acusar tot un col·lectiu per l'actuació d'un individu. ¿Ningú no coneix cap català (diguem-ne autòcton) que no pagui les despeses de la comunitat, per exemple? O que sigui incívic o lladre? Que curiós! Així que el que compta realment no és què fas sinó d'on ets.

Parlem de *persones* que han vingut a casa nostra a guanyar-se la vida dignament, a trobar-hi un futur millor, com moltes d'altres que ho han fet al llarg de la història. Aquests que els titllen tan alegrement d'il·legals, incívics, etcètera, s'han mirat mai la Declaració dels Drets Humans? Què ho facin, no emmalaltiran, hi guanyaran.

Realment, el tema de fons és la destrucció dels valors com la *tolerància*, la *democràcia*, el *civisme*. L'oportunisme és molt sinistre i va més enllà d'una qüestió electoral. S'ataca els valors que donen sentit a Catalunya i als drets humans. Amb aquesta actitud estan atacant els pilars fonamentals d'aquest país.

Una societat que vol dir-se democràtica, no pot anar fomentant l'odi, la xenofòbia, el recel, el feixisme, pel simple fet de voler captar vots, és tirar-se pedres sobre la pròpia teulada. I no es tracta de fer una defensa paternalista dels nouvinguts, sinó de defensar els valors que estan en joc, que són de tots i ens són propis. Ni paternalisme ni xenofòbia.

Tots som iguals, independentment d'on venim, tenim els mateixos drets i deures; i tots volem viure a Catalunya en pau formant una única societat. La diversitat cultural ens enriqueix com a país, no ho oblidem.

Estem passant una greu crisi socioeconòmica causada directament pel sistema econòmic imperant i el que menys ens fa falta és que surtin individus enredant la troca per un grapat de vots.

Coordinador d'AMIC-UGT al Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre